

[Pürschel.]

finde en Forbundsælle i ham med Hensyn til denne Bestræbelse. Det, der sker, naar man tilskærer et Referat, er nemlig, at man tilsniger sig et vist Tilforladelighedens Skær, hentet fra Retssalen, over en Fremstilling, som i Virkeligheden er urigtig. Det kan ramme den ene i Dag, den anden i Morgen, og ingen af os er interesseret i, at det sker — i hvert Fald kan ingen, der interesserer sig for Offentligheden i Retsplejen, være interesseret i, at det tillades Pressen at misbruge denne Offentlighed.

Steen: Hvad angaar den Del af det foreliggende Lovforslag, som vedrører offentlig Votering i Højesteret, Domsmands-Institutionen, Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen, er det jo alt sammen Spørgsmaal, som vi fra Det radikale Venstres Side har haft Lejlighed til her i Tinget at tage Stilling til. Vi er enige i Ønskeligheden og Betimeligheden af at gennemføre de her foreslaaede Bestemmelser, og naar man er enig om at ville gaa til en Ordning med Nævningernes Medvirken ogsaa ved Strafudmaalingen, saa melder sig naturligt Spørgsmaalet om, efter hvilke Regler dette paa en rimelig Maade kan ske.

Her var vi tidligere enedes om at foreslaa, at 3 Nævninger medvirkede ved Strafudmaalingen. Dette er i det foreliggende Lovforslag ændret derhen, at 12 Nævninger skal medvirke, idet deres Indflydelse i Forhold til de juridiske Dommere dog ganske svarer til den Indflydelse, de vilde have faaet paa det tidligere Grundlag. Det er den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Pürschel har ført frem, som nu har vundet Tilslutning i Retsplejeudvalget, og som den højtærede Justitsminister derefter ved Lovforslagets Fremsættelse har gjort til sin. Jeg ønsker at sige, at hvis denne Ændring, som jeg ikke tillægger nogen stor reel Betydning, da Indflydelsesforholdet stadig er det samme, paa nogen Maade kan lette Sagens Gang, skal der ikke fra vor Side gøres nogen Indvending herimod.

Jeg maa være enig med det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, der som Ordfører for Det socialdemokratiske Parti henledte Opmærksomheden paa, at hvis man gaar til den Ordning, at det ved Stemmelighed er Retsformandens Stemme, der er den afgørende, saa er vi her inde paa et Forhold, som kræver nærmere Overvejelse. For ud fra den Tankegang, som mange uvilkaarligt har, at ved selve Domsafsigelsen vil den domsafsigende Myndighed dele sig i Lægmænd og Jurister — dette vil sikkert ikke blive

Tilfældet saa ofte, som man tror, men naar Folk nu har den Tro, vil det sikkert være haabløs Gerning at søge at komme den til Livs —, vil Juristernes Indflydelse være større, end det fra nogen Side er tilsigtet. Og det samme gælder Spørgsmaalet, hvorvidt man bør gaa fra den Ordning, at der skal 8 af de 12 til at træffe Afgørelse, til almindelig Stemme flerhed. Det hører til de Ting, vi kan tale om.

Jeg skal dernæst vende mig til Spørgsmaalet om det, man har kaldt for en Udvidelse af Retten til at begrænse Offentlighedens Kontrol i Retsager — det er jo det Udtryk, man i den offentlige Debat har brugt imod de nye Forslag. Lad mig her sige om det nye, der er foreslaaet som Stk. 2 til § 29, hvorefter det tilsigtes at skærme den forurettede mod de Ubehageligheder, Offentlighedens Kendskab til Forholdene for ham kan have, at jeg ingen Indvendinger har herimod. Der, hvor det er den sigtedes Forhold, det drejer sig om — det er Stk. 3 til § 29 —, synes jeg, der var meget rigtigt i det ærede Medlem Hr. Pürschels Betragtninger, og jeg er overordentlig villig til at fortsætte Drøftelserne ogsaa paa dette Punkt ud fra Ønsket om at naa til et ogsaa for den sigtede i de Situationer, der er tænkt paa, tilfredsstillende Resultat.

Hvad endelig angaar Ændringen til § 1017, ønsker jeg at sige, at Det radikale Venstre er Tilhænger af fuld Offentlighed i Retsplejen, men det kan og det bør i dette som i andre Forhold ikke være saaledes, at fordi man er Tilhænger af og har gennemført et rigtigt Princip, skal det betyde, at man under Livets Gang lukker Øjnene for de uheldige Virkninger, som ogsaa et rigtigt Princip kan have. Der er ingen, der er nærmere til at væge et rigtigt Princip mod Misbrug end netop dets Venner. Det er ud fra dette Synspunkt, jeg giver Tilslutning til det, der er tilsigtet med denne Bestemmelse: at der ikke fra Pressens Side maa finde Misbrug Sted i de for en Sag afgørende Øjeblikke. Om man saa har fundet netop de rigtige Udtryk i denne Paragraf, er noget, vi i det kommende Udvalg kan tale om.

Idet vi naturligvis i det hele taget under Udvalgsbehandlingen forbeholder os vor endelige Stilling over for Enkeltheder, tilsiger jeg vor Medvirken til Opnaelse af det, der er tilsigtet med Lovforslagets Fremsættelse.

Elbæk-Jessen: De her foreslaaede Ændringer i Retsplejeloven, om Udnævnelse af Domsmænd, om offentlig Votering i Højesteret og om Nævningernes Deltagelse